

den politiske situation, der var dengang, byggede ikke i noget omfang på saglighed, hvilket man ikke kan sige om de næste, for Vandmiljøhandlingsplan II bygger på saglighed. Det skal nok vise sig, at den ikke kan opfyldes alligevel. Nitratudledning osv. reduceres, men det kan ikke måles i de miljøer. De måltal, man vil registrere, vil stadig væk ikke kunne opfylde den.

Det er det samme med den pesticidhandlingsplan, der nu er lavet. Den vil ikke kunne realiseres. Målene er rigtige nok, dem er vi enige om; perioden, horisonten, er bare for kort, man kan ikke opfylde det.

Det resulterer i, at vi får de her pinefulde debatter om, hvor elendig landbruget er til at opfylde de miljøkrav, som vi stiller til det, og det er med til at skabe det dårlige image, som landbruget ufortjent har.

Det er lidt problemet, og det er med til, at jeg ikke er sikker på, at vi kan blive ved med at have en beskæftigelse og produktion i landbruget, som ligger til grund for en masse arbejdspladser og en masse økonomi i vores samfund. Derfor ønskede vi denne debat, og vi ser selvfølgelig frem til, at vi yderligere kan få en debat om en måneds tid eller halvanden.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ole M. Nielsen mente ikke, at den tredje pind i hans forslag til vedtagelse var en blankocheck, men sådan er det altså, hvis man læser teksten.

Det kan godt være, at det ikke var ment sådan – det tager jeg selvfølgelig til efterretning at Kristeligt Folkepartis ordfører siger – men sådan ville det være i sin virkning, fordi det altid ville være dybt fortolkeligt, hvad der ligger i en sådan compensation, og det ville naturligvis blive brugt til at kræve milliardbeløb fra statskassen, hvis man vedtog det. Så det, der står, er i hvert fald ikke gennemtænkt.

Jeg tror, at hvis Kristeligt Folkeparti havde gjort det, at de i stedet for at kigge til højre i Folketingssalen havde kigget til venstre, da de skulle drøfte de her formuleringer, så kunne der være kommet noget fornuftigt ud af det, for de første dele af Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse er jo meget fornuftige.

Så det er blot et godt råd til en anden gang: Kig i en anden retning i Folketingssalen!

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er da nok muligt, at vi har kigget lidt for meget til den ene side. Vi kigger jo i Kristeligt Folkeparti til lidt forskellige sider, og i den her sag prøvede vi såmænd også at kigge lidt til begge sider. Vi har mest held med at kigge til højre denne her gang; det må jeg så konstatere.

Jeg synes ikke, at det er så ugenomtænkt. Der står nemlig, at der er omkostninger ved særlige danske regler. Det er ikke et særlig højt dansk omkostningsniveau, det er heller ikke, at vi har jordskatter i Danmark f.eks., men det er kontrolforanstaltningerne og de sygdomsbekæmpende foranstaltninger. Det kan også være dyreetiske foranstaltninger, hvor vi er lidt foran eller meget foran andre lande. Det er de særlige danske regler, og det er kun dem, og det er ikke noget, der løber op i mange hundrede millioner eller milliarder kroner. At der så også blev lagt en masse omkostninger på dansk landbrug ved den seneste finanslov, som slet ikke hørte hjemme i den situation, hvor dansk landbrug allerede økonomisk var på knæ, er uheldigt, men det er heller ikke det, vi snakker om.

Det er altså de der særlige danske regler, som medfører nogle omkostninger, og som jeg var inde på i min første ordførertale, kunne de måske reduceres ved en udlicitering af nogle af dem. Men det er der jo heller ikke sagt nej til, selv om man ikke vil være med til den vedtagelse her. Det vil vi gerne snakke om på et andet tidspunkt. Jeg tror faktisk godt, at der kunne reddes noget ved det, sådan at man ikke bare indbetaler til en kasse, hvor pengene som regel altid bliver brugt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Derefter går vi over til anden runde. Det er først hr. Christian Mejdahl.

Christian Mejdahl (V):

Jeg vil godt benytte denne her anden runde til at knytte et par bemærkninger til det forslag til vedtagelse, der hedder V 59, og som vi har tilkendegivet at ville stemme for.

Forslaget, som jo nok ikke bliver vedtaget, vil pålægge regeringen at fremlægge en aktionsplan. Det vil regeringen så ikke, men så kunne regeringen jo da tage de hensyn i den redegørelse, som er stillet i udsigt, at man forholder sig til de problemer, som er nævnt i vedtagelse V 59. Det er et problem for EU-samarbejdet og for forståelsen for EU-samarbejdet, at der på en